

Sygn. akt VI U 2324/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Karolina Chudzinska – Koczorowicz

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Małgorzata Myślińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2021r. w B.

odwołania: J. W. działającego przez przedstawiciela ustawowego I. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 19 sierpnia 2020r., znak: (...)

w sprawie: J. W. działającego przez przedstawiciela ustawowego I. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę rodzinną

1. Zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 19 sierpnia 2020r. znak (...) i przyznaje J. W. prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu A. W. począwszy od dnia (...)
2. Stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatnie okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia Karolina Chudzinska – Koczorowicz

Sygn. akt VI U 2324/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., działając na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2019 roku, poz. 300 ze zm.) odmówił J. W. prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu A. W., podnosząc w uzasadnieniu, że zmarły nie spełniał warunków uprawniających do renty lub emerytury, bowiem stał się całkowicie niezdolny do pracy po upływie 18 miesięcy od ustania zatrudnienia.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. W. działając przez swego przedstawiciela ustawowego – I. W., domagając się jej zmiany i przyznania renty rodzinnej, bowiem spełnione zostały wszystkie przesłanki niezbędne do jej nabycia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się ponownie na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu (...) zmarł ojciec J. W., A. W..

- bezsporne między stronami –

Zgodnie z art. 65 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych :

1. Renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

2. Przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy.

W myśl art. 66 - renta rodzinna przysługuje także uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci pobierała zasiłek przedemerytalny, świadczenie przedemerytalne lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne. W takim przypadku przyjmuje się, że osoba zmarła spełniała warunki do uzyskania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Natomiast art. 67 ust. 1 pkt 1 stanowi, że do renty rodzinnej uprawnieni są następujący członkowie rodziny spełniający warunki określone w art. 68-71:

1) dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione;

Na mocy art. 68 wskazanej na wstępie ustawy:

1. Dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1) do ukończenia 16 lat;

2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo

3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

2. Jeżeli dziecko osiągnęło 25 lat życia, będąc na ostatnim roku studiów w szkole wyższej, prawo do renty rodzinnej przedłuża się do zakończenia tego roku studiów.

Kwestią sporną w sprawie była ocena stanu zdrowia zmarłego w kontekście jego uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W celu rozstrzygnięcia powyższej kwestii Sąd, po zgromadzeniu materiału dowodowego w postaci dokumentacji medycznej i przesłuchaniu zawnioskowanych świadków, przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych, lekarzy następujących specjalizacji:

- psychiatry,
- psychologa.

Zdaniem biegłych sądowych ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy przed 30.06.2016r. Jak podała biegła sądowa – psychiatra na rozprawie w dniu 13 grudnia 2021r. – A. W. z uwagi na zaawansowanie choroby alkoholowej był niezdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, czyli do pracy w zawodzie (...), przed 30 czerwca 2016r.

- dowód - opinia biegłych sądowych (k 117 – 124 akt).i dodatkowe wyjaśnienia złożone na rozprawie z 13.12.2021r..

Organ rentowy w piśmie z dnia 20 września 2021r. (k. 136 akt) podał, że nie wnosi zastrzeżeń do opinii, powołując się na stanowisko Głównego Lekarza Orzecznika ZUS, który podzielił stanowisko biegłych sądowych, że A. W. był przed śmiercią częściowo niezdolny do pracy z powodu choroby alkoholowej, niezdolność ta powstała przed 30.06.2016r., a brak udokumentowania leczenia wiąże się z tym, iż zmarły, będąc (...) uważał, że sam sobie poradzi z problemem.

W tej sytuacji Sąd pozytywnie ocenił opinię biegłych sądowych, która została sporządzona przez specjalistów z zakresu schorzenia, które występowało u A. W., a jej treść była jasna, logiczna i uzasadniona w sposób nie budzący merytorycznych zastrzeżeń.

Mając na uwadze przytoczone wyżej ustalenia i rozważania należy stwierdzić, iż A. W. spełniał warunki niezbędne do nabycia renty z tytułu niezdolności do pracy, w tym wspomniana niezdolność powstała w okresie 18 miesięcy od ustania ostatniego zatrudnienia (w okresie od 17.04.2001 do 23.03.2016r. z niewielkimi przerwami pozostawał cały czas w zatrudnieniu), , a zatem wniesione odwołanie zasługiwało na uwzględnienia, o czym orzekł Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., w punkcie 1 wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję.

W punkcie 2 wyroku orzeczono o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania wyroku, albowiem dopiero szerokie postępowanie dowodowe oparte nie tylko na dokumentacji medycznej, ale też zeznaniach świadków pozwoliło na pełne wyjaśnienie sprawy.

O kosztach orzeczono w myśl art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia Karolina Chudzinska